

manta poterdi. 13. dan t. m. so pod posebno mašino, s katerimi skušajo terdobo dragih kamnov, djali tudi ta kamen, — al te stiske ni prestal: sterl se je na dva kosca, in tako je bila dunajska razsodba tako očitno poterjena, da je Dupoisat hipoma zbežal in je zvečer — v morje skočil, pa so ga oteli in v bolnišnico nesli, kjer ga imajo sedaj zdravega sicer, pa zapertega. Kaj se bo dalje z njim zgodilo, bomo že zvedili, kadar bo na dan prišlo: zakaj se je hotel ob življenje pripraviti. Mogoče je to iz dveh vzrokov, ktera si vsak sam lahko misli. Čudno je sedaj le to, da sta — kakor iz verjetnih pisem od 18. t. m. vemo — una dva Francoza in Dupoisatova tovarša Boillot in Leduc v saboto iz Pariza v Benetke prišla. Kako se bo ta klopčič za vse te tri tam razmotal, se sedaj še ne vé. To pa se sliši, da tisti dnarji, ki so bili od drugih strani za mnoge preiskave in pota potrošeni, bi se morebiti utegnili popolnoma poverniti iz prodanih dveh podob, ki ste lastnina Dupoisatova, in ktere, če ste res izdelk slavnega malarja Murilla in Van Dyka, bi utegnile veliko vredne biti. Da bi pač to upanje se ne potopilo v morji, kakor se je potopiti hotel sam nju lastnik, bo želel vsak, kdor ne želi škode nobenemu kupcu, če se včasih tudi prezaupno poda v kupčijo. — Ravno smo slišali, da namesto dosluženega gosp. Šlaker-ja je gosp. Korl Legat, sedaj vodja idrijske šole, za vodja ljubljanskih šol izvoljen.

Novičar iz raznih krajev.

Iz Dunaja. Velika žalost je zadela cesarsko rodovino. Njih c. kr. visokost, nadvojvodnja Margareta, gospá mlajšega cesarjevega brata, nadvojvoda Karola Ljudovika, poglavarja tiroljske dežele, je umerla v noči med 15. in 16. t. m. v Monci za mačuhom v 19. letu starosti. (Sinoč ob šestih so imeli truplo po železnici skozi Ljubljano na Dunaj peljati).

— Dunajsko-teržaška železnica je neki privatni družbi te dni bila prodana. Deržava se je s tem, da je to železnico prodala, poslednjih dveh železnic znebila, ki jih je še v svojem posestvu imela, in s tem je še več prašanj rešenih ali vsaj nadjati se je, da bodo posihmal rešene, ktere zadevajo občenje južnih kronovin. Izhodna, koroška, tiroljska in horvaška železnica stopijo bolj na dan in v rokah premožnih družb se bodo s časom do delale. Kronovine, ktere železnice tako zelo potrebujejo, ktere pa zavoljo premalo rejenih mošnic niso mogle nič začeti, pridejo tako do gotovega posestva železnic.

— Po cesarskem dovoljenji naj se od tistega premoženja, ki ga zeti ali snahe od moževih ali ženinih staršev, ali pasterk in pasterka od mačehe ali očma poberajo ali ki se na-nje prepíše, ravno tolika davšina (štibra) tirja kakor pri dedšinah ali prepisih med stariši in njih pravimi otroci.

— „Serbske Novine“, ktere izhajajo v Belem gradu, so v celem cesarstvu prepovedane.

Iz gornjega Ogerskega. Ker se ljudje tukaj zelo bojé, da bo to leto zelo sena manjkalo, so — kakor „Gosp. list“ piše — prodajali na sejmu v Tokaji krave po 4 gold., konje po 6 gold.

Iz Černe gore. „W. Ztg.“ piše iz Dobrovnika, da je prejel knez Danilo precej dnarjev. Tako mu je poslal neki te dni ruski konzul v Terstu več tavžent cekinov in nek francozk stotnik pa 60 tavž. frankov v zlatu v Cetinje.

Iz Rusije. Zavoljo obletnice carovega kronanja so obhajali 7. t. m. v Rusii mnogotere slovesnosti. Ta dan je bil car v Moskvi.

— „Čas“ piše, da stoji prereditelj kmetijskih razmer v Rusii na slabih nogah. Plemstvo hoče pri starem

ostati; mnogo posestnikov beži v mesta, ker se bojí, da bi kmetje nepokoja ne delali, da bi se pa dosedanje razmere predelale, v to pa vendar nečejo dovoliti. Tudi v Volhinii, Podolii in Ukrajni se neče ta reč nič kaj odsedati.

Iz Italije. Povsod imamo mir v Evropi, samo neprestano merzenje med napolitansko in francozko pa angležko vlado ne dá brez nekake skerbosti v prihodne čase pogledovati. Skoraj bo že dve leti, kar so diplomati teh dežel spregli in nihče še ne more reči, kadaj si bodo zopet prijazno podali roke. Francozka in angležka vlada ste dale, kakor zvemo iz Napola, ondašni vladi svoje poslednje pogoje na znanje, s katerimi se hočete z njo sprijazniti. Ti pogoji so neki: da napolitanski kralj razpusti sedanje ministerstvo in sestavi novo iz mož, katerih umnost in dobra volja ste porok; da vpelje ugodno upravo; da preuredí deržavno svetovavstvo tako, da bo nehala opora vsemogočnosti ministrov. Zvest svojemu dosedanjemu ravnanju je odgovoril kralj, da tudi teh pogojev ne more spolniti, ker se ne skladajo z njegovo častjo in svobodnostjo. Po takem je bila tudi poslednja skušnja sprave brez uspeha, in kakoršne so reči zdaj, se ni nadjati, da bodo Francozi in Angleži berž zopet pri volji, drugo poskušnjo storiti.

Iz Nemškega. V Draždanih kažejo za dnar jelena 8 let starega, ki ni večji kakor le 6 pavcov. Kaj takega se res redko vidi.

Iz Francozkega. Francozka vlada bo razdelila pôljske čuvaje po vojaško v brigade. Prihodnje se bodo jemali za pôljske čuvaje samo dosluženi vojaki, kteri bodo o času miru pomagali žandarmerije, o času vojske pa zerno černe vojske. Imeli bodo vojaško obleko, prejeli ustanovljeno plačo in pisali kot priseženi ljudje pri gojzdnih in poljskih pregreških zapisnike ali protokole. Plačevale jih bodo srenje, če so pa te premalo premožne, deržava. Dva razreda poljskih čuvajev bota; eni bodo imeli po 400, drugi pa po 500 frankov v letu. V manjših srenjah bo poljski čuvaj ob enem tudi policijski komisár.

Iz Moldove in Valahije. Dopisi iz Bukaresta in Jasija pripovedujejo, da se ondi že močno pripravljajo k volitvam gospodarjev in divanov. Volivci so dvoji: prvni in neposrednji. Uni bodo volili té, ti pa gospodarja.

Iz Turškega. Varčnost je zdaj geslo, ktero derží Sultan krepko v rokah in poslednji čas je dobilo čez 100 kučarjev in družih služabnikov v Sultanovih konjskih hlevih slovo. Sultan se obnaša pa v vsakem ozeru oistro in krepko. Ni davno, kar so izsledili zaroto, ktera je bila zoper njega osnovana, da bi prišel njegov brat Abdul Azis na turški prestol. V to zaroto je bilo več ministrov tudi zapletenih, katerih nekteri so bili celo njegovi svaki in zéti. Da so prišli ob svojo službo, si je lahko misliti. Znamenito pa je, kar jim je Sultan rekel: „Prizanesti znam, pa tudi ugonobiti.“ Obnašali so se pa zarotniki že tako preširno in prederzno, da so mogli poslanci evropejskih vlad na noge stopiti.

Iz Afrike. Iz Egipta. Kuga je unela hud prepír med zdravniki. Francozi in Nemci (namreč zdravniki) se silno pričkajo. Uni terdijo, da so zboleli nekteri ljudje za kugo, Nemci pa ne dajo to nikakor veljati. Vés svet je zavoljo tega v neprilikah in v Terstu morajo ostati v kvaranteni 15 dní ljudje, kteri pridejo iz Egipta! Ljudje si v ušesa šeptajo, da je vso kugo politika skuhalá, da bi Angleži čez Egipt ne pošiljali vojakov v Indijo!

— Iz Tunisa. Pisma iz mesta Bengazi naznanjajo, da kuge v tem mestu še vedno ni konec; po 7 do 8 ljudi umerje še vsaki dan za njó. Prebivavcov, katerih je imelo mesto pred čez 10 tavžent, je ostalo komaj še 2000.